

Der er heldigvis flere og flere unge danskere, der konverterer til islam.

Tag ikke fejl af overskriften.
Vores virksomhed bekender sig
hverken til nogen bestemt politik eller
religion. Men vi bekender os til en
nærmest fanatisk tro på, at ungdoms-
oprør er gode og nødvendige.

Psykologisk set er ungdomsoprøret
en helt nødvendig del af modnings-
processen for at frigøre sig fra sine
forældre og selv blive voksen.

Hvis det ikke sker i puberteten,
bliver man i princippet ikke voksen,
før man pludselig som midaldrende
gør – et på det tidspunkt uforståeligt
– oprør imod autoriteter, ægtefæller
og alt muligt andet. Det er igennem
oprøret imod forældrenes normer, at
man danner sin egen identitet.

Det er måske også en forklaring på,
hvorfor den såkaldte “nå-generation”
opfører sig så underligt uengageret.
Der har simpelthen ikke været nogen
ordentlige ungdomsoprør at forholde
sig til siden punktiden i starten af
80’erne.

På den baggrund er det stærkt
opløftende, at medierne nu kan berette
om et stigende antal unge danskere,
der konverterer til Islam.

**Den usikkerhed
og forargelse,
som et ordentligt
ungdomsoprør udløser,
er en fantastisk kilde
til refleksion.**

Vi ved ikke, hvor mange af dem
der gør det af kærlighed til en muslim,
eller hvor mange der gør det af reel
religiøs overbevisning. Det er sådan
set også ligegyldigt – og i øvrigt deres
privatsag.

Hovedsagen er, at det er imod
deres forældres ønske. Her ligger
energien. Den usikkerhed og forargelse,
som et ordentligt ungdomsoprør
udløser, er en fantastisk kilde til
refleksion hos forældre-generationen
og dermed det omgivende samfund.
Og i den henseende er unge danskere,
der konverterer til Islam, en sund
udfordring for vores højt besungne
demokratiske principper. Vi går jo

selvfølgelig ind for religionsfrihed,
men hvad nu når Susanne insisterer
på at gå med tørklæde?

Hvad skal vi gøre – og ikke mindst
spise – til jul? Kan man holde fast i
traditionerne og supplere flæskestegen
med noget halal-slagtset lam?

Der er kort sagt lagt op til nogle
væsentlige og gode diskussioner
rundt om i de små hjem. Og dermed er
vejen banet for den mest effektive
integration, der findes.

Det kommer nok til at gøre ondt.
Men hvis man vil beholde Susanne i
familien, må man omfavne den frem-
mede kultur og byde den indenfor.
Acceptere, at familiens navne nu ikke
alle sammen er danske.

I sidste ende når vi forhåbentlig
frem til, at flere danskere konverterer
til åbenhed over for det fremmede.
Og på den måde vil ungdomsoprøret
endnu en gang have vist sig at være
umådeligt meget bedre til at forandre
verden end alverdens gode viljer og
politiske krumspring.